

אם

ת

שהיו כמו שנתיים שכבה המעט
פה שהגיעה מבית הספר לסייע
באיכילוב על מרף נירח בבית
של סיון קליין. לא מושלכת לפד
אך גם לא נפתחת. קליין, מגי
שת טלוויזיה ודוגמנית, הייתה ז
שהרימה טלפון וביקשה שישלח
לה חוברת מידע על הלימודים
אך כשזו הגיעה, החזיקה את זה. בכל זאת, לא
פשוט פתאים לשנות מסלול, להשיל את הזהות
הישנה ולתת למשהו חדש לצמוח. קליין, שנמ
צאת בפרונט מגיל 18, מאז זכתה בתחרות מלכת
היופי ומשם במסלול מקוצר לטלוויזיה, התקשתה
לקבל החלטה. "אני חושבת שאלמלא הסיפור עם
הלידה של הבן הבסדר שלי, בנו, לא הייתי מגיעה
לזה בכלל".

זה קרה כשהייתה לקראת החודש השמיני
להיריון עם בנה. "ערב אחד התחיל לי טפטוף
לא קלטתי שזו ירידת מים. דיו (בעלה, ת"ב) הגיע
הביתה וערכנתי אותו. הוא נלחץ והתקשר לרופא
ששלח אותנו למיון. הגענו לבית החולים ב-11
בלילה ואושפזתי במחלקת טרום לידה.
"אני זוכרת שנכנסתי לשירותים
וראיתי שאני מדממת. יצאתי משם עם
המכנסיים למטה, לא היה אכפת לי,
וצעקתי 'הלך התינוק'. זה איבוד צלם
אנוש. אושפזתי עשרה ימים, קיבלתי
שתי ודירות להבשלת הריאות של
העובר. בשבוע 34, בנו נולד ונלקח
לפנייה. הוא היה מאושפז חודש,
והאחות שטיפלה בו סיפרה לי
שהייתה עורכת דין עד שנולדה
לה פגה, ואז הבינה שהיא רוצה
להיות אחות. הקשבתי לה, אבל
האסימון עוד לא ירד. רק בדיע
בר הבנתי עד כמה מה שעברתי
היה אירוע מכונן".

אם כל זה לא מספיק, זריי
קת האפידורל שקיבלה בלידה
גרמה לקליין לשיתוק ברגל
למשך כמה חודשים, והיא
התקשתה לעמוד וללכת
בכוחות עצמה. "אחרי
הלידה ניסיתי לעמוד ונפ
לתי. הסביבה בהתחלה לא
האמינה לי. הייתי גוררת
רגל בבית תוך כדי שאני
מחזיקה בקירות, ומיכל

מעיל ומכנסיים: JOSEF ל"פיקטורי 54", חולצה: הלנה עיצובים

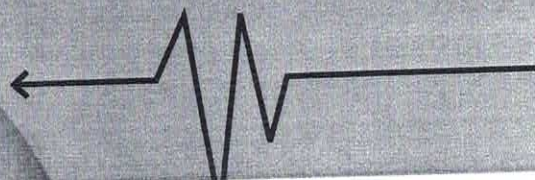

אחות

**כשסיון קליין,
דוגמנית ומגישת
טלוויזיה, החליטה
פתאום להפוך להיות
אחות, היא הפתיעה לא
רק את סביבתה הקרובה
אלא את כל התעשייה.**

**עכשיו היא מסבירה איך
הלידה הטראומטית של בנה
הבכור הובילה לצעד יוצא
הדופן, למה היא אוהבת
חדרי ניתוח, וכיצד המדים
הירוקים פתרו לה סופית את
תסביך היופי: "היום אני
מרגישה ממש לא רק
יפה. אני טובה במה
שאני עושה"**

תחיה ברק | צילום: שי פרנקו | סגנון: אלכס גדרון

נכנסתי לשירות
וראיתי שאני מדג
יצאתי וצעקתי 'ו
התינוק'. זה איב
צלם אנוש. רק בדי
הבנתי עד כמה ו
שעברתי היה איו
מכונן

חליפה: בוטיק מיכל, תכשיטים: NORITAMY

את המודעות לנושא הפגות.

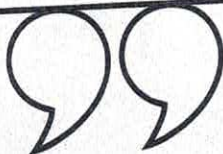
בימים אלה קליין משוכצת במחלקת כירורג גיית לביחזה במסגרת התנסות קלינית. "ראיתי כבר שני ניתוחי זוה עם שלושת המנתחים הכי נחשבים במדינה", היא זוהרת. "אחד מהם נכנס לחדר ניתוח עם רמקול שהשמיע את When a man loves a woman. יש כאלה שבניתוח הראשון שלהם, הפנים מקבלות את הצבע של הקיר. יש כאלה שמקיאים. לי היה מדהים. אני אוהבת את האדרנלין. היה לי מרתק לצפות באחות חדר הניתוח, שירדע מהלכי ניתוח שלמים ואיזה מכשיר הרופא צריך באותו רגע".

יש דברים שעוד קשים לך, שאת צריכה לחשתפשוף בהם?

"אני עדיין מפחדת להכאיב, לחטט כדי למצוא וריד, לדקור. הביאו לנו חיסונים לשפעת וביקשתי שייתנו לי לחסן חבר ללימודים. אני סאקריט של כל דבר שנותנים לי. שואלים מי רוצה לרוקן שתן, מיד אני אומרת 'כן' זה למדור כמה שתן החולה נתן ולהעביר לשקית. גם מזה אני מתרגשת. הפרשות גוף לא מטרידות אותי".

חשבת באיזשהו שלב לוותר לגמרי על הטלוויזיה?

"אני אוהבת לעשות טלוויזיה, אני אוהבת את המצלמה ואני אוהבת מאוד לראיין. שמתי לב שאני מראיינת גם רופאים שאני פוגשת. אני סקרנית ושואלת שאלות. בהתחלה היה לי נורא קשה, כי היה לי ברור שאני צריכה לעשות בחירה. שזה איראו. אבל אז זיו אמר לי, למה שלא תעשי גם וגם?".

אני סאקריט של כל דבר שנותנים לי. שואלים מי רוצה לרוקן שתן, מיד אני אומרת 'כן' גם מזה אני מתרגשת

מה הסביבה שלך אמרה על הצעד? "היו פירבקים אמביוולנטיים. לא הבינו למה אני הולכת על מקצוע שמנקים בו קקי. זה הציץ טוט. אדוה דרון אמרה לי שהמהלך הרואי, כי אין בו זוהר. להיות רופאה זה זוהר. מחמיא לי שרואים בזה הרואיות, אבל לא הלכתי בשם השליחות. אני שם כי אני אוהבת את זה.

גם בבית הספר לסייעוד לא הבינו את המהלך שלי. בריאיון הקבלה, שתי האחיות זיהו אותי. הן שמו על השולחן את ספר הלימוד עב הכרס,

לנסוע לשום מקום והיו זמן ופניות לעשות שינוי. היה גם זמן לחשוב על מהות ומשמעות. כשהקור רונה נחתה הבנתי שזה הזמן הנכון".

בשמבינים שהרעיון נבט מתוך טראומה, לא קשה לחזור לאותו המקום שבו זה קרה? "מבחינתי, זו סגירת מעגל מושלמת למה שקרה לי. חוויתי טראומה מטורפת. כשאני נכנסת עכשיו לבית החולים ומנקה את הידיים עם הספסול (חומר חיטוי), זה מחזיר אותי לרגע ההוא בפגייה - שאני לובשת חלוק, מחטאת את הידיים ונכנסת לראות את בנו. יש לי גם אוהבה לאני טומיה, לגוף האדם, לציור מתכת. יש לי משיכה ואיזה ידע קרוב. אני אוהבת בתי חולים. אני גם מאמינה שעוד אגיע לעבוד בפגייה".

אני קצת לייט בלומר

קליין (37), שסיימה תואר ראשון במשפטים במרכז הבינתחומי כולל התמחות, הלכה על מסלול הסבה לאקדמאים. היא סיימה שנה אחת ונשארה לה עוד שנה וחצי בטרם תהפוך לאחות מן המניין. זה יקרה באפריל 2023, מיד אחרי הבחינות של משרד הבריאות. כבר מההתחלה, קיבלה החלטה שלא תעזוב את עולם הטלוויזיה אלא תנוע בין שני העולמות. כרגע היא מנחה (לצד דפנה שחר) את תוכנית הנדל"ן השבועית "סודות הנדל"ן" (קשת 12), ומשמשת כמנחה מחליפה בתוכנית של "גלית ואילנית" וגם ב"פאולה וליאון". חוץ מזה, כפעמיים בשבוע היא פאנליסטית בתוכנית הבוקר עם ניב רסקין: "אני יודעת שלשבת בפאנל לא תואם את הערב שלי ואת היכולות שלי, אבל אני אוהבת את ניב ואמרת 'אללה, גלך על זה'". לצד כל אלה היא מובילה את קמפיין "עוטפים באהבה" של מותג החיתולים מפפרס, "שהמטרה שלו היא להעלות

ביקשתי שישלחו לי חוברת הרשמה הביתה, אבל אז העפתי אותה למדף מלא ניירת, כאילו זה חומר נפץ. זה נראה לי כמו הזיה. פחדתי מהשינוי הזה

אנסקי, שהיא חברה טובה שלי, הייתה הולכת איתי ומורידה לי את היד כדי שאנסה לבד. אבא שלי, שהוא קטוע רגל, היה מגיע מירושלים והולך איתי יד ביד. הייתי עושה איתו סיבוב ברחוב כמו עלובה. היה קשה להתחבר לילד בתוך כל כך הרבה התמודדויות. קינאתי באנשים שהולכים. "הייתי חודש וחצי בפזיזותרפיה פסיכית. ניסיתי הכל, גם דיקור. אחרי חודש וחצי הגעתי למאמן כושר שראה אותי צולעת על ההליכון, ואמר לי שאני עוד ארוץ. לא האמנתי לו", מספרת קליין ולא מצליחה לעצור את הרמעות. זה מחזיר אותה לימים המעוננים ההם.

אחרי שבנו חזר הביתה וקליין התחילה לחזור לעצמה, היא החלה להשתעשע ברעיון של הסבת מקצוע. "כשבנו היה בן עשרה חרשים התחלתי לברר. התקשרתי לאחות שליוותה אותנו ושינתה גם מסלול, ושאלתי אותה אם זה קשה. הרעיון הזה עלה והורחק. כשהבתי שלי נולדה כבר ביקשתי שישלחו לי חוברת הרשמה, אבל אז העפתי אותה למדף מלא ניירת, כאילו זה חומר נפץ. זה נראה לי כמו הזיה. פחדתי מהשינוי הזה. זה הרגיש כמו משהו ששייך לחיים אחרים. למדתי בתיכון ביולוגיה, ואם לא הייתי זוכה בתואר מלכת היופי כנראה הייתי ממשיכה ללימודי רפואה".

העובדה שקליין נעדרה מהמסך בשנה שלאחר לידת בתה עזרה לרעיון להבשיל. "אחרי שילדתי הייתי בבית, לא מבחירה. אחרי שנה אינטנסיבית של הגשת התוכנית היומית 'הרדאר' ברשת 13, שירדה כשהייתי בחדר תשיעי, הופתעתי לגלות שאין הצעות. חשבתי שאלד ואחזור. זו הייתה תקר פה מוכרחת. קשה נפשית להתמודד עם תקופות השקט האלה. קרו הרבה שינויים בעולם הטלוויזיה, הסתכלתי עליהם מהצד וחשבתי שאני כבר לא אהיה שם יותר, שנשאירתי מחוץ ללופ. ואז, בוקר אחד קמתי ופשוט הלכתי פיזית להירשם. זה היה בינואר, חודשיים לפני פרוץ הקורונה. התכנון היה שעד תחילת שנת הלימודים עוד אלתכנן".

אבל אז הגיעה הקורונה. "הקלפים נטרפו. הרבה תוכניות בטלוויזיה ירדו. אי אפשר היה

"אמא שלי אמרה לי שאני יפה מאז שאני את עצמי. הסביבה שמה לב אליי בגיל שהמליצה עליי לתחרות הייתה אמא של רציתי את התחרות, להיות בפרונט. הרגשתי יכולה להיות שם. אני זוכרת שבתחרות היו בנות שכל החיים רצו להיות מלכות יופי לא. כאמור, רציתי להיות רופאה. ההמשך של התחרות היה דוגמנות וטלוויזיה, אבל היה חסר לי משהו."

● **את מתמודדת עם דעות קדומות שהתחלה שלך הייתה ברוגמנות?**
 "תמיד נחמד לקבל תגובות ותשומת לב ראה שלי, אבל התסביך שלי הוא עם 'רק' אומרים 'היא נורא יפה'. אוקיי, וזו קשה לי אלה שפוגשים אותי ומתפללים שיש גם תוכן נשים שופטות אותי. דווקא עכשיו, כשאני עוץ עם נשים, אני מקבלת רק תגובות מפרגנות מקצוע של חמלה, אכפתיות וטוב. אני, אגב, פעם לא הרגשתי רק יפה, והיום, אני מרגישה ממש לא רק יפה. הלימודים מילאו אותי. מרגישה שאני ממש טובה במה שאני עושה" הוריה התגרשו כשהייתה בת 31. העוב שהייתה מבוגרת לא הפכה את הפרידה לק יותר עבורה. "הורים שמתגרשים זה אף פעם טוב, אבל זה היה רע מאוד ועדיין רע מאוד. שום דבר שאפשר ללמוד ממנו ולהעביר או הלאה. אני צריכה לעשות שני ימי הולדת לילד שלי, כי ההורים שלי לא יסכימו להיות ביחד היא נשואה לזיו קורן (41), מנכ"ל משו ב"ראובני פרידן" ואמא לבנו (חמש) ואיי (שלוש). "זיו מנהל קמפיין נגד ילד שליש מצד אחד לא בא לי על היריון ועצירת החי הוא פתאים, ושני ילדים, בן ובת, זה מהמם. מזו שני, אני מרגישה שלא מספיק לי. כנראה אעץ עוד ילד עוד כמה שנים."

● **מה מקור השם בנו?**

שלי תגדל ותראה שאמא שלה לא יושבת ומחכה שיתקשרו אליה וירצו אותה למשהו, אלא יוצאת לעבודה ולעשייה."

רציתי להיות בפרונט

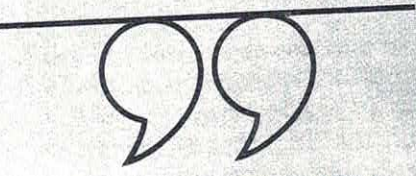
קליין נולדה וגדלה בירושלים, אחות צעירה לאח הגדול ממנה בשנתיים. אביה נפצע בפיגוע תופת במדרחוב בעיר ב'1979, וכתוצאה מכך הוא קטוע רגל. "הפיגוע בוצע כאמצעות אופני תופת, והיה גם הרוג באירוע", היא מספרת. "אבא שלי נפצע כשהיה רק בן 22, והוא הכיר את אמי לאחר מכן. זו המציאות שגולדתי אליה. הוא לא נתן לזה מקום ותפקד רגיל. גם כשגולדתי, בתקופת הפיגועים הגדולה בירושלים, לא נתנו למה שאבא שלי עבר להיכנס פנימה. הוא אמר אז שברק לא מכה פעמיים."

כשחוזרים איתה לביגריה המשפחתית מג' לים שיש שורשים בעולמות הרפואה. "סבתא שלי הייתה אחות מיתולוגית בקופת חולים במושב הגרמנית בירושלים, ואמא שלי הייתה טכנאית נרטגן עד שיצאה לפנסיה. היא עצמה אומרת לי שלא הייתה יכולה לעסוק ממש ברפואה. היא שונאת לראות דם. כשעשיתי את המהלך, היא אמרה שזה עושה לה קורץ בלב ושאלה למה הבת שלה צריכה לעבוד כל כך קשה. היא עברה עם אחיות ויודעת שהן עובדות נורא קשה. מצד שני, היא גאה בי ושמחה שאני עושה משהו שאני אוהבת ונהנית ממנו."

בשנת 2003, כשהייתה בת 18 וחצי, זכתה בתחרות מלכת היופי של "לאשה", אבל ההתנהלות סביב המראה שלה התחילה עוד קודם.

עם הבעל זיו והילדים, בנו ואיילי

אדוה דדון אמרה לי שהמהלך הרואי, כי אין בו זוהר. זה מחמיא לי, אבל לא הלכתי בשם השליחות. אני שם כי אני אוהבת את זה

שכתוב באנגלית, ושאלו אותי איך אשלב את הלימודים התובעניים עם הקריירה שלי. שאלתי חברים ללימודים אם גם אותם שאלו את זה. הם ענו לי שלא."

● **איך באמת משלבים?**
 "כבר קרה שהיה אמור להיות לי יום צילום ולמחרת מבחן גדול וחשוב, והודעתי שאני לא יכולה. היה לי ברור שאני נשארת ללמוד והביאו מגישה מחליפה. זה לא צבט לי בכלל. מראש החלטתי שאני משקיעה בדבר הזה שמעניין אותי. זה לימודים על סטודיאדים. אנהנו לומדים גם בחול המועד וגם בקיץ. בשנה שעברה, היו לי מבחנים כל שבועיים. הסתגרתי בחדר וזיו היה עם הילדים בסלון. הבת הקטנה שלי לא הבינה למה כשאני בבית, אני לא איתם. היו סופ"שים שלמים שלמדתי למבחן, וזיו יצא עם הילדים לטיול לכל השבת. הוא היה ממש חמוד. גם המ' שפחות מגויסות."

● **מה משאת הנפש שלך? באיזו מחלקה את רואה את עצמך אחרי הלימודים?**
 "אני רוצה להיות מיילדת. כבר אמרו לי שכל אחת שבאה רוצה להיות מיילדת, אז נחיה ונראה".

● **יכול להיות שהבחירה לעשות עוד משהו קשורה לכך שלא מצאת את עצמך בטלוויזיה?**
 "שלא הגעתי לפרויקט טיימ?"

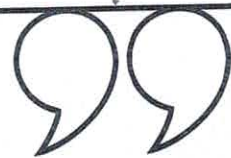
לקליין לא פשוט עם השאלה. היא בוררת מילים, והפנים שלה עונות במקומה: "אני קצת לייט בלומר. אני חושבת שהרבה שנים לא כל כך ידעתי מה אני רוצה להיות בתוך עולם הטלוויזיה ולא הייתי מדויקת. לנוע בלי לדעת מה את רוצה זו בעיה. אני זוכרת שחיפשתי מה מעניין אותי והלכתי לקורס משחק ב'יורם לויגשטיין', וזה לא היה זה. משחק לא בער בי. גם קשה לי עם הזהות של מלכת היופי. זה הדבר הראשון שקופץ לאנשים כשהם פוגשים אותי. אני לא יודעת כמה באמת מכירים אותי."

"אני גם לא טובה ככוכבות. אני אדם יותר ביישן ולא עובדת בקידום עצמי. במקור אני כן כל הזמן עובדת ועושה דברים, אבל במיקרו, אני חסרת סבלנות וקשה לי לחכות לדברים שימלאו לי את הלוץ. אני אוהבת שהיום שלי מלא או בטלוויזיה או בבית החולים. אני שמחה שהבת

על בעיית הלב של בעלה: "פתאום הדופק שלו עולה ליותר ממאתיים. אני משכיבו אותו עם הרגליים למעלה ומצליחה להחזיר את הדופק לנורמה. הוא אומר שאני מרגיעה אותו"

שמלה: הלנה עיצובים, כיכר החידה ת"א, תכשיטים: NOBITAMY

איפור: גלית ורטהיים, שיער: אסי שדה, ע' צלם: בר שניר

**קשה לי עם אלה
שפוגשים אותי
ומתפללים שיש גם
תוכן. גם נשים שופטות
אותי. דווקא עכשיו,
כשאני עובדת עם
נשים, אני מקבלת רק
תגובות מפרגנות. זה
מקצוע של חמלה,
אכפתיות וטוב**

"אין לי הסבר. משבוע 14 להיריון הוא היה בנו. הייתי צריכה למכור לזיו את השם, אז אמרתי לו שזה שם בטן, ועד שהוא נולד זיו כבר התרגל, למרות שהוא אמר לי בהתחלה שזה שם מוזר. כל הסביבה שלי אמרה לי 'תבחרי שם פשוט'. רק סבתא שלי, שהייתה אז בת 94, אמרה לי 'איהו שם יפה. לסבא שלי קראו ככה'. לא היה לי מושג. בנו מת על השם שלו. מי שקורא לו בטעות בן, הוא מתקן אותו". לאחרונה עברו ממרכז תל-אביב לבית שקנו בצהלה. "רק עכשיו מתחיל לרדת לי ההלם", היא אומרת. "למשל, מזה שאי-אפשר להגיע באופניים לכל מקום. אני צריכה להזיז כיר לעצמי שאני עדיין גרה בתל-אביב. מצד שני, לילדים נורא כיף".

לפני שנתיים התגלה שבעלה של קליין סובל מטכיכרדיה, הפרעת קצב בלב. מזל שיש לו אחות צמודה. "פתאום הדופק שלו עולה ליותר ממאתיים. זה יכול לקרות מכל דבר: התרגשות, בחדר הכושר כשהוא עושה סקוויטים או סתם ככה. בהתחלה חשבנו שמי דובר בתסמין של חרדה, עד שהוא הגיע לרופא באמצע התקף כזה. הרופא עשה לו אק"ג ואמר לו לעוף למיון. פעם אחת זה תפס אותנו בחופשה משפחתית בצימר בצפון. נסענו מהר לרימב"ם. נשארתי באוטו עם הילדים וזיו נכנס למיון, ישר קפצו עליו צוות והזריקו לו תרופה שכבת אחת מורידה את הדופק. התרופה היא כמו אגרוף שמא"פס את הלב בחזרה. זיו עבר צנתור שכולל צריבה של מקור הפרעת הקצב, אבל זה חוזר".

● את נשמעת רגועה.

"מה שיש לו לא מסוכן. כשאני נמצאת לידו וזה קורה לו, אני משכיבה אותו על הרצפה עם הרגליים למעלה ומצליחה להחזיר את הדופק לנורמה. הוא אומר שאני מרגיעה אותו". ■

